

Cauza C-86/21**Rezumatul cererii de decizie preliminară întocmit în temeiul articolului 98 alineatul (1) din Regulamentul de procedură al Curții de Justiție****Data depunerii:**

11 februarie 2021

Instanța de trimitere:

Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León (Spania)

Data deciziei de trimitere:

4 februarie 2021

Recurentă:

Gerencia Regional de Salud de Castilla y León

Intimată:

Delia

Obiectul procedurii principale

Funcție publică – Personal de asistență medicală – Desfășurarea carierei profesionale – Vechime – Recunoașterea timpului de serviciu efectuat într-un spital public dintr-un alt stat membru

Obiectul și temeiul juridic al trimiterii preliminare

Articolul 45 TFUE – Libera circulație a lucrătorilor – Reglementare națională care exclude recunoașterea timpului de serviciu efectuat într-un spital public dintr-un alt stat membru – Restricții privind libera circulație a lucrătorilor – Lipsa unor criterii generale de omologare a sistemelor de carieră profesională ale personalului din serviciile de sănătate ale statelor membre – Articolul 7 din Regulamentul (UE) nr.º492/2011 – Nediscriminare – Articolul 267 TFUE

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 45 TFUE și articolul 7 din Regulamentul nr. [492]/2011 se opun unei dispoziții naționale precum articolul 6 alineatul 2 litera c) din Decretul nr. 43/2009 din 2 iulie 2009, care împiedică recunoașterea serviciilor prestate într-o anumită categorie profesională în cadrul unui serviciu public de sănătate dintr-un alt stat membru al Uniunii Europene?
- 2) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare, recunoașterea serviciilor prestate în sistemul public de sănătate al unui stat membru poate fi condiționată de recunoașterea prealabilă a îndeplinirii unor criterii generale de omologare a sistemelor de carieră profesională ale personalului din cadrul serviciilor de sănătate din statele membre ale Uniunii Europene?

Dispozițiile de drept al Uniunii invocate

Tratatul privind Uniunea Europeană, articolul 3 alineatul (2), articolul 26 alineatul (2) și articolul 45.

Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, articolele 45, 46 și 168 alineatul (7).

Regulamentul (UE) nr. 492/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 aprilie 2011 privind libera circulație a lucrătorilor în cadrul Uniunii, în special articolul 7 din acesta.

Dispoziții de drept național invocate

A) Reglementarea națională

Legea nr. 14/1986 din 25 aprilie 1986 privind sănătatea

Articolul 44: „1. Toate structurile și serviciile publice aflate în serviciul sănătății fac parte din sistemul național de sănătate. 2. Sistemul național de sănătate este constituit din ansamblul serviciilor de sănătate ale administrației de stat și al serviciilor de sănătate ale comunităților autonome, în condițiile prevăzute de prezenta lege.”

Legea nr. 16/2003 din 28 mai 2003 privind coeziunea și calitatea în sistemul național de sănătate

Articolul 43: „Garanția mobilității personalului în ansamblul sistemului național de sănătate este unul dintre aspectele esențiale ale coeziunii acestuia [...]”

Legea nr. 44/2003 din 21 noiembrie 2003 privind organizarea profesiilor din domeniul sănătății

Articolul 37 (Norme generale privind dezvoltarea profesională și recunoașterea sa): „1. Se constituie sistemul de recunoaștere a dezvoltării profesionale a cadrelor medicale la care se referă articolele 6 și 7 din prezenta lege. 3. Specialiștii care sunt stabiliți sau care prestează servicii pe teritoriul național pot avea acces în mod voluntar la sistemul de dezvoltare profesională.”

Articolul 38: „1. Administrațiile sanitare reglementează, pentru propriile centre și unități, recunoașterea dezvoltării profesionale, în cadrul următoarelor principii generale: a) Recunoașterea este împărțită în patru grade [...]. c) Pentru a obține primul grad, este necesar să se facă dovada unui număr de cinci ani de activitate profesională. [...].”

Legea nr. 55/2003 din 16 decembrie 2003 privind statutul-cadru al personalului statutar din serviciile de sănătate

Articolul 40: „[...] 3. Comisia pentru resurse umane a sistemului național de sănătate stabilește principiile și criteriile generale de omologare a sistemelor de carieră profesională ale diferitor servicii de sănătate, pentru a garanta recunoașterea reciprocă a gradelor carierei, a efectelor profesionale ale acestora și a liberei circulații a specialiștilor respectivi în ansamblul sistemului național de sănătate. [...].”

Articolul 41: „1. Sistemul de remunerare a personalului statutar cuprinde remunerații de bază și remunerații suplimentare.”

Articolul 42: „1. Remunerațiile de bază sunt: a) salariul [...] b) sporurile de vechime triennale [...] c) primele.”

Articolul 43 (Remunerații suplimentare): „2. [...] e) suplimentul pentru evoluție profesională, destinat remunerării gradului atins în cariera profesională atunci când un astfel de sistem de dezvoltare profesională a fost instituit în categoria aferentă”.

B) Reglementarea regională

Decretul nr. 43/2009 din 2 iulie 2009 privind reglementarea carierei profesionale a personalului statutar din cadrul Servicio de Salud de Castilla y León (Serviciul de Sănătate din Castilla și León)

Articolul 6: „1. – Cariera profesională în cadrul Serviciului de Sănătate din Castilla și León este structurată pe patru grade. 2. – Se stabilesc următoarele condiții pentru obținerea primului grad al carierei profesionale sau pentru a accede la fiecare dintre gradele superioare: a) Persoana în cauză are calitatea de personal statutar fix, în categoria profesională în care solicită accesul la primul grad sau la un grad superior al sistemului de carieră profesională aferent, și își exercită atribuțiile în cadrul Serviciului de Sănătate din Castilla și León. b) Persoana în cauză formulează cererea având ca obiect obținerea

primului grad al carierei profesionale sau obținerea accesului la fiecare dintre gradele superioare, în termenul și sub forma stabilite în convocările aferente. c) Persoana în cauză face dovada numărului de ani de activitate profesională, la data fiecărei convocări, ca personal statutar în centre și în instituții de sănătate ale sistemului național de sănătate stabilite în fiecare dintre sistemele de carieră pentru a obține primul grad, precum și pentru a accede la gradele superioare, conform următorului barem: i. Pentru a obține gradul I, este necesar să se facă dovada unui număr de cinci ani de activitate profesională în calitate de personal statutar în sistemul național de sănătate, în aceeași categorie profesională în care se solicită accesul la sistemul de carieră aferent”.

Prezentare succintă a situației de fapt și a procedurii principale

- 1 La 13 octombrie 2017, s-a publicat în Boletín Oficial de la Comunidad Autónoma de Castilla y León (Buletinul Oficial al Comunității Autonome din Castilla și León) decizia din 6 octombrie 2017 a Gerencia Regional de Salud de Castilla y León (Administrația Regională pentru Sănătate din Castilla și León), prin care se iniția, pentru personalul temporar de lungă durată, procedura ordinară și se deschidea termenul pentru introducerea cererilor de acces la gradul I al carierei profesionale aferent anului 2010. Printre cerințele privind introducerea cererii de acces, era necesar să se facă dovada unui număr de cinci ani de activitate profesională în calitate de personal statutar în cadrul Serviciului de Sănătate din Castilla și León, în aceeași categorie în care se solicită accesul la sistemul de carieră profesională aferent.
- 2 La 26 octombrie 2017, doamna Delia a introdus cererea sa de acces la gradul I al carierei profesionale în categoria „asistenți medicali”, susținând că, la data de 31 decembrie 2010, avea o vechime de 10 ani și 3 luni în domeniul serviciilor prestate în această categorie. Printre aceste servicii figurează cele prestate în spitalul Santa María de Lisboa al Serviciului Public Național din Portugalia, în perioada cuprinsă între 20 noiembrie 2000 și 25 iulie 2007.
- 3 În paralel, doamna Delia a introdus la Administrația Regională pentru Sănătate din Castilla și León o acțiune administrativă împotriva deciziei din 6 octombrie 2017 menționate anterior, susținând că cei cinci ani de activitate profesională prevăzuți în aceeași categorie în care se solicită accesul la sistemul de carieră profesională aferent trebuiau să fie anii în care a prestat servicii în sistemul național de sănătate din Spania sau în sistemul național de sănătate al oricăruia dintre statele membre ale Uniunii, iar nu doar cei în care a prestat servicii în cadrul Serviciului de Sănătate din Castilla și León.
- 4 Administrația Regională pentru Sănătate din Castilla și León a admis în parte această acțiune administrativă. Astfel, aceasta a declarat că trebuiau luate în considerare serviciile prestate în sistemul național de sănătate din Spania, dar nu și cele prestate în sistemul național de sănătate din Portugalia.

- 5 Împotriva acestei decizii, doamna Delia a introdus o acțiune în contencios administrativ la Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n° 3 de Valladolid (Tribunalul de Contencios Administrativ nr. 3 din Valladolid), argumentând că trebuiau luate în considerare și serviciile prestate în sistemul național de sănătate din Portugalia.
- 6 Prin hotărârea din 16 decembrie 2019, această instanță a admis acțiunea în contencios administrativ formulată de doamna Delia, considerând că convocarea încalcă principiul liberei circulații a lucrătorilor pe teritoriul Uniunii.
- 7 Administrația Regională pentru Sănătate din Castilia și León a introdus un apel împotriva acestei hotărâri la Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León (Curtea Superioară de Justiție din Castilia și León).

Principalele argumente ale părților din procedura principală

- 8 Doamna Delia consideră că decizia Administrației Regionale pentru Sănătate din Castilia și León este contrară principiului liberei circulații a lucrătorilor pe teritoriul Uniunii și jurisprudenței Curții referitoare la acest principiu. Aceasta susține de asemenea că Administrația pentru Sănătate a Zonelor din León, care aparține Comunității Autonome Castilia și León, i-a recunoscut, în scopul acordării sporurilor de vechime triennale, serviciile prestate în sistemul național de sănătate din Portugalia (Spitalul Santa María de Lisboa) în perioada cuprinsă între 20 noiembrie 2000 și 21 iunie 2007, în categoria „asistenți medicali”.
- 9 Administrația Regională pentru Sănătate din Castilia și León apreciază că decizia sa este pe deplin legală. Aceasta consideră că nici acțiunea formulată de doamna Delia, nici hotărârea atacată nu analizează caracteristicile, configurația legală și specificitatea carierei profesionale, astfel cum este reglementată în dreptul spaniol. Ea susține de asemenea că jurisprudența citată în hotărârea atacată privește alte ipoteze de fapt referitoare la simpla vechime în prestarea de servicii și nu ține seama, la aprecierea acestei experiențe, de obiectivele proprii ale organizației în cadrul căreia se prestează serviciile respective.

Prezentare succintă a motivării trimiterii preliminare

- 10 În conformitate cu reglementarea spaniolă, conceperea carierei profesionale a personalului statutar revine comunităților autonome, care trebuie să respecte principiile și criteriile generale stabilite de reglementarea națională de bază. Diferitele sisteme de sănătate ale comunităților autonome sunt integrate în sistemul național de sănătate. Pentru a facilita mobilitatea personalului statutar între diferitele sisteme de sănătate ale comunităților autonome, a fost adoptată Rezoluția din 29 ianuarie 2007 a Direcției Generale Resurse Umane și Servicii Economice Bugetare, care prevedea publicarea Acordului de stabilire a criteriilor generale de omologare a sistemelor de carieră profesională ale personalului din serviciile de sănătate (BOE nr. 50 din 27 februarie 2007). Cariera profesională

implică nu doar prestarea unor servicii (vechime), ci impune ca această prestare de servicii să fie efectuată într-o anumită categorie profesională și într-un serviciu de sănătate specific, orientat spre atingerea obiectivelor organizației în care sunt prestate serviciile respective.

- 11 În conformitate cu dispozițiile articolului 168 alineatul (7) TFUE, organizarea și prestarea de servicii de sănătate și de îngrijire medicală intră în competența exclusivă a fiecărui stat membru al Uniunii. Nu există un sistem european de sănătate și nici nu s-au aprobat criteriile generale de omologare a sistemelor de carieră profesională ale personalului din cadrul serviciilor de sănătate ale diferitor state membre, spre deosebire de ceea ce se întâmplă în sistemul național de sănătate din Spania.
- 12 Curtea a statuat că, pentru a se stabili dacă o reglementare națională precum cea în discuție în litigiul principal constituie o restricție în sensul articolului 45 TFUE, trebuie amintit că ansamblul dispozițiilor Tratatului FUE referitoare la libera circulație a persoanelor urmărește facilitarea exercitării de activități profesionale de orice natură de către resortisanții statelor membre pe teritoriul Uniunii și se opun măsurilor naționale care ar putea defavoriza acești resortisanți atunci când doresc să exercite o activitate economică pe teritoriul unui alt stat membru (a se vedea în special Hotărârea din 15 decembrie 1995, Bosman, C-415/93, punctul 94, Hotărârea din 17 martie 2005, Kranemann, C-109/04, punctul 25, și Hotărârea din 11 ianuarie 2007, ITC, C-208/05, punctul 31). Curtea a statuat de asemenea că prevederile naționale care împiedică sau descurajează un lucrător resortisant al unui stat membru să își părăsească statul de origine pentru a-și exercita dreptul la liberă circulație constituie, prin urmare, restricții privind această libertate, chiar dacă acestea se aplică indiferent de cetățenia lucrătorilor în cauză (a se vedea în special Hotărârile citate anterior Bosman, punctul 96, Kranemann, punctul 26, și ITC, punctul 33). Curtea a mai statuat și că o măsură care împiedică libera circulație a lucrătorilor nu poate fi admisă decât dacă urmărește un obiectiv legitim compatibil cu tratatul și dacă este justificată de motive imperative de interes general. Dar, în acest caz, în plus, ar trebui ca punerea în aplicare a unei astfel de măsuri să fie de natură să asigure realizarea obiectivului în cauză și să nu depășească ceea ce este necesar pentru a atinge acest obiectiv (a se vedea în special Hotărârea din 31 martie 1993, C-19/92, Kraus, punctul 32, precum și hotărârile citate anterior; Bosman, punctul 104, Kranemann, punctul 33, și ITC, punctul 37).
- 13 În fața reglementării interne și a jurisprudenței Curții prezentate anterior, există îndoieli rezonabile dacă atât articolul 45 TFUE, cât și articolul 7 din Regulamentul nr. 492/2011 se opun unei dispoziții naționale precum articolul 6 alineatul 2 litera c) din Decretul nr. 43/2009 din 2 iulie 2009, în măsura în care această dispoziție nu permite recunoașterea serviciilor prestate într-un spital public dintr-un alt stat membru în categoria profesională „asistenți medicali”. Astfel, s-ar putea considera că dispoziția în cauză încalcă principiul liberei circulații a lucrătorilor și principiul egalității de tratament și disimulează o discriminare indirectă. Cu toate acestea, s-ar putea considera de asemenea că,

dimpotrivă, dispoziția menționată este întemeiată pe considerații obiective, independente de cetățenia lucrătorilor în cauză, și proporționale cu obiectivul pe care îl urmărește, ținând seama de reglementarea potrivit căreia se desfășoară cariera profesională și de lipsa unor criterii de omologare între diferitele sisteme de sănătate din statele membre.

- 14 La îndoielile menționate contribuie și faptul că există o jurisprudență spaniolă, provenind de la curțile superioare de justiție, potrivit căreia simpla vechime nu este suficientă și este necesar ca prestarea de servicii să fi fost efectuată într-o anumită categorie profesională și în cadrul unui serviciu sanitar specific care aparține sistemului național de sănătate. În conformitate cu această jurisprudență națională, s-a statuat de asemenea că, întrucât obiectivul urmărit de reglementare este legitim, nu există o discriminare indirectă, ținând seama și de faptul că nu sunt excluse din calcul doar perioadele lucrate în alte state membre ale Uniunii, ci și perioadele lucrate în Spania, în spitale neintegrate din punct de vedere funcțional și organic în serviciul național de sănătate. Există de asemenea îndoieli cu privire la legalitatea deciziei atacate, în măsura în care doamnei Delia i-au fost recunoscute serviciile prestate în sistemul de sănătate publică din Portugalia, în scopul acordării sporurilor de vechime triennale, care implică perceperea acestei remunerații de bază, dar, în schimb, nu îi sunt recunoscute aceste servicii în scopul dobândirii gradului care îi conferă dreptul de a primi remunerația suplimentară, suplimentul pentru evoluție profesională.